

villigt indrømme, at deres Raar i det Hele ere for ringe, og at der formodest det nærværende Lønningssystem holdes 5 til 600,000 Betjente af dette Slags (Flere Stemmer: 5 a 600!). — Ja, jeg er saa vant til at regne med Tusinder — der er omtrent 5 a 600 Betjente af det Slags, hvoraf vistnok de 500 kunne antages at være gifte, og jeg udtaler det som min bestemte Anskuelse, at disse 500 Familier holdes i en aldeles abnorm Tilstand, og holdes i den alene for Consumtionsvæsenets Skyld. Og det er i mine Tanker en af de allerførste Indvendinger imod Consumtionen, Noget, som taler for at have Consumtionen, at Staten, saalænge denne bestaaer, er nødsaget til at holde 5 a 600 Familier i en aldeles abnorm Tilstand, da de ikke fuldstændigt kunne leve af, hvad de have, og dog heller ikke komme paa Fattigvæsenet, men bestinde sig i alt Fald mere eller mindre nær ved denne Grænse. Men, naar Consumtionen skal overhovedet afgive nogen Indtægt for Staten, og det bør være Diemedet, saalænge den bestaaer, kan det ikke godt være anderledes; thi, skulde disse Betjente sættes paa en saadan Lønning, som vilde være tilstrækkelig, da vilde det have tilfølge, at en altfor uforholdsmæssig Deel af Forconsumtionens Indtægter vilde gaae med i Administrationsomkostninger. Det er allerede bekendt, hvilke Forhold der have forhindret, at Sagen om Consumtionens Ophævelse har kunnet komme til Forhandling paa denne Rigsdag, men jeg haaber, at disse Hindringer ikke skulle være tilstede paa næste Rigsdag, og jeg skal da tillade mig at gjenkalde i det ærede Things Erindring den Sag, som idag her blev bragt paa Bane.

**H. P. Hansen:** Maa jeg tillade mig at gøre en lille Berigtigelse i Anledning af hvad den ærede Rigsdagsmand for Helsingør har yttret om, at jeg skulde have sagt, at Embedsmændene burde være rundeligt lønede. Jeg troer ikke, at jeg har brugt dette Udtryk, om jeg end gerne vilde have brugt det, dersom jeg turde; men under de nærværende Forhold vilde det maaskee ikke være ganske rigtigt. Men, hvad jeg bemærkede, troer jeg, var, at enhver Embedsmand burde lønnes paa en pas-

sende Maade i Forhold til Omfanget af hans Forretninger.

**Kirck:** Ja, saa kan jeg vel nok være bekendt selv at have brugt dette Udtryk.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemning, hvorved § 25, saalydende:

„Til Finantsministeriet bevilges 928,187 Rbd. 22 Sk., i Genhold til det fremlagte Udgiftsbilag X og de ved samme foretagne, paa vedlagte Tavle P opførte Rettelser.“

eenstemmigt vedtoges med 38 Stemmer.

Man gif derpaa over til Discussionen af § 26.

**Wesfely:** Jeg skal kun tillade mig en Bemærkning i Anledning af det Udgiftsbilag XII, som er under Forhandling for Dieblikket, idet jeg maa tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at der blandt Anmærkningerne paa dette Bilag er anført, at den oprindelige indenlandske Gjæld ikke antages at ville undergaae nogen synderlig Forøgelse eller Formindskelse i det tilkommende Finantsaar.

**Formanden:** Jeg maa gjøre den ærede Landssthingsmand opmærksom paa, at Forhandlingen nu er om den § 26, som angaaer Pensjonsvæsenet.

**Wesfely:** Jeg beder om Forladelse; jeg troede, at det var den næste.

**Finantsministeren:** Med Hensyn til denne Paragraph beder jeg om at maatte udtale mig angaaende Udvalgets Ytringer om Understøttelse af Naadessecretariatet. Der er nemlig af det ærede Udvalg yttret nogen Tvivl, om ikke den Commission, som af Regjeringen har været nedsat til at gjøre Forslag om Ordningen af Naadessecretariatet, skulde have været noget for rundhaandet, eller med andre Ord skulde have været for mild i sine Bedømmelser og Indstillinger om, hvad der skulde bortskjæres og berøves de Bedkommende. Man har støttet dette derpaa, at den samlede aarlige Indtægt, der var fastsat som Udgangspunkt for en eenlig Person, nemlig 700 Rbd., skulde være for høj; men jeg maa dog for det Første bede vel erindret, at 700 Rbd. ingenlunde er et Beløb, som en eenlig Person har havt af Naadessecretariatets Fonds, men man har taget Hensyn til samtlige aarlige Indtægter,